

[Christmas Møller.]

rigtig færdigt. Det er den Forhandling af alvorlig Karakter tagende Hensyn til hele Beskæftigelsen og Importen her i Landet, som den højtærede Handelsminister har budt Udvalget.

Og naar det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen gentager, at Stillingen er den, at Forhandling jo er umulig at føre i Valuta-udvalget, ja, saa tror jeg, man bør være klar over, at man behøver ikke at være Mimoser paa den Maade, som det ærede Medlem og de ærede Ministre er det i Øjeblikket. Det gik saamænd rigtig godt, efter at vi dog havde haft et ikke helt blidt Møde i Valutaudvalget i Begyndelsen af Juni Maaned, med at lave et Kriseforlig den 21. Juni af alle 4 Partier, som Regeringen og det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen var særdeles veltilfreds med. Og det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen vil ikke bestride, at der paa ethvert Trin af denne Sags Behandling fra Landstingsmand Langes og min Side har været Opfordring til paa Grundlag af § 7 i Loven at tage fat paa Arbejdet.

Men, sagde man paa det Tidspunkt, man maatte vente paa Industriraadets Materiale. Jeg lægger naturligvis en afgørende Vægt paa, hvad Industriraadet siger om saadanne Foranstaltninger, men naar det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og hans Minister siger, at man maatte afvente dette, tror jeg dog, at Toldlovgivningen har bevist, at man meget vel kunde gennemføre Toldlove uden at spørge Industriraadet.

Man har til Dato overhovedet intet foretaget af positiv Karakter for paa Toldlovgivningens Omraade at opfylde de Løfter, der er i den gældende Valutalovs § 7, ja, man har oven i Købet, hvad jeg havde Lejlighed til at paavise i Gaar, efterhaanden sat Rigsdagen i den Situation, at som Følge af, at man ikke foretager sig noget i Henhold til Oslo-Konventionen og anmelder Toldforanstaltninger paa de enkelte Omraader af beskyttelsesmæssig Karakter i Tide, vil man, naar et Par Dage er gaaet, fra den højtærede Regerings Side kunne sige, at nu er vi traktatmæssig bundet til overhovedet ikke at gennemføre noget paa dette Omraade.

Jeg siger til den højtærede Regering, jeg siger til Flertalspartierne i denne Sal, at Ansvar for, at vi eventuelt efter 1. November, hvis dette Lovforslag ikke gennemføres, kommer ud i en Situation, hvor importbegrænsende Foranstaltninger ikke gennemføres, fordi Regeringen hverken overfor Udvalget eller paa anden Maade har opfyldt sin Pligt — dette Ansvar kan aldrig blive

det Oppositionspartis, som klart og tydeligt i Tide har sagt til.

Jeg gaar videre, og naar den højtærede Regering i Bemærkningerne til dette Lovforslag siger:

„Yderligere vil saadanne Varer, for hvilke tilstrækkelig Regulering opnaas gennem Iværksættelsen af Toldforanstaltninger, kunne holdes udenfor Importreguleringen“,

saa spørger jeg atter her, da den Lov, vi vedtog i Gaar, jo væsentlig er af fiskal Karakter: Hvilke Tanker er det, den højtærede Regering har gjort sig, hvilke Forberedelser er det, den har truffet?

Jeg mener derfor, at man fra Oppositionspartiernes Side, ikke mindst fra det konservative Folkepartis Side, som i den Fortid, Lovgivningen paa dette Omraade har, kan henvide baade med Hensyn til Kriselovgivningen og med Hensyn til Valutapolitikken til stærke Ønsker om, at der blev opnaaet et Samarbejde mellem Partierne, har Lov til i meget høj Grad at bebrejde Regeringen den Maade, hvorpaa den har lagt denne Sag til Rette, det vil sige uden enhver Forberedelse, forsøget at sætte Rigsdagen vel sagtens i en Tvangssituation.

I et Blad i Aalborg, „Aalborg Stiftstidende“, meddeler en privat Rigsdagsmedarbejder, at de Radikales Vurdering af Situationen er følgende:

„Oppositionen vil helst vente med Valget til Foraaret. Der vil derfor kunne bydes adskilligt, uden at den knyer. Vi regner med, at Oppositionspartierne, for at lade den nuværende Regering beholde Ansvar for Vinteren over, vil acceptere et og andet, der egentlig ikke smager den. Og det vil blive budt den.“

Jeg maa sige, at jeg havde mere Indtrykket af, at der i Gaar blev budt det radikale Venstre en hel Del, der ikke smagte dette Parti. Men rent bortset herfra kan jeg ikke se andet end, at denne „Aalborg Stiftstidende“s kyndige politiske Medarbejder — hvem det nu end maatte være, for her har vi adskillige at vælge imellem — har truffet Situationen i den Forstand paa en Prik, at han siger: Det er faktisk det, der er foregaaet, at man har forsøgt en saadan Politik. Han gør naturligvis en grov Fejl ved at tillægge den højtærede Udenrigsminister og navnlig den højtærede Indenrigsminister, at de kunde optræde saadan, det har de det saamænd i Forvejen alt for ondt selv til.

Men hvis Regeringen spørger, hvem Ansvar for, at man har lagt Situationen til Rette paa den Maade, maa paahvile, saa